

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

‘Εβδομον κι’εκοστόν μετρούντες χρόνον
εδρευόμεν’στην γήν τών Παρθενώνων.

‘Ετος χίλια δώδεκα κι’ένηκόσι’άκομα,
δλοι τήν’Ανόρθωσι δάγουνε’στό στόμα.

Τού μηνός Ιουνίου δευτέρα,
ó Ρωμής κατακτά τόν άέρα.

Χίλια δέκα και διακόσια,
κάς τών φρακτέλων τούσα.

Τών όρων μας μεταβολή’ένδικέρουσα πολύ .

Γράμματα και συνδρομαί—άπ’εθθείς προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—ó κ τ ω φ ρ ά γ κ α κ α ι ν α ι μ ό ν ο .
Για τα ξένα όμως μερη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εύμουσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμικού» άνελλιπή
μέ τήν άνάλογον τιμήν,κι’όποτος άπ’έξω θέλει
δέν θα πλ.ήρωση δι’αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Μνημόσυνον εκείνου
του πάλας Κωνσταντίνου.

Σάν όνειρο διαβαίνεις
φυλής βασανισμένης,
σάν ένα παραμύθι,
και συγκινείς τά πλήθη .

Με πόθους παρασμένους
περνης στεφανωμένος,
κι’άπέμεινες του γένους
πόθος μαρμαρωμένος .

Και γονατίζει’ μπρός σου
μ’άγιάτρευτο καθύδ,
κι’άπό τó μάρμαρό σου
ζητεί ζωής χυμό .

Και ραίνουνε με μύρα
μαρτυρική πορφύρα
κόραϊς άσπροντυμέναις .

Σú τ’άφτερα φτερόνεις,
και σό ξεκαρμαρόνεις
καρδιαίς μαρμαρωμέναις .

‘Ελα και ξαναστάσου
σέ μνημοσύνου δίσκο,
και σκόρπα κόλλυβά σου
σέ κάθε Βασιλάκο .

‘Εκιν’εί Φράγκ’εί βοηθί κι’εί σταυροφόρ’εί φίλοι
μ’αυτούς,πού σ’έβριξαν νεκρό’στο Ρωμανού τήν Πύλην,
κάνουνε τώρα συντροφιά,
και τόχουν δόξα και τιμή .

κι’άκομή τήν’Αγιά Σοφία
τήν θέλουν Τούρκικο Τζαμί .

‘Η σταυροφόρα, Βασιλγá, πός έγινε κι’εκείνη!...
άνασκαλεύει λείψανα κι’άπομεινάριζα στάκτης,
κι’άν εβρη σπίθας τής πατει κι’άναλαμπας τής σόβνης,
κι’άφροκοπή’στά πόδια της αιμάτων καταρράκτης .

‘Ως πότε, Βασιλγá,
και με τήν Πασχαλιá
θ’άναστεινάζουν σκλάβοι;

Και’στό’δικό σου μνημα,
πούναι του κόσμου κτήμα,
καντόλι δέν θ’ανάδη;

‘Ως πότε τά λεπτά τών σταυροφόρων χέρια
θά’μπήγουν’στό σταυρό τά Τούρκικα μαχαίρις;
‘Ως πότε σέ μιάς θείας Κορώνας θησαυρό
θά βλέπεις μακελλάρη
τόν Τούρκο με φεγγάρι,
τόν Φράγκο με σταυρό;

‘Αεροπλάνων βαπτισμός
και μέγας ένθουσιασμός .

Φ. —

‘Ηγους άκουσε παιάνων,
βλέπε θαύματα περίσσια...

Π. —

‘Στόν γνωστόν άεροπλάνων
παρευρέθη τά βαπτίσματα

Φ. —

Περιττόν να μ’έρωτες, Περικλέτο μου κολήγá,
άφοδ έβρεις πός έπ’ήγα.

